

Arrest

nr. 271 441 van 20 april 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MA
Jacques Pasturlaan 6A
1180 UKKEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 11 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 januari 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat L. MA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Chinese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1969.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 13 september 2009. Op 9 september 2021 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 13 december 2021 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

Op 20 december 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Chinese nationaliteit te bezitten, Han te zijn van etnie en geen religie aan te hangen. U bent geboren in Lian Yun Gang stad van het Dong Hai district in de provincie van Jiangsu waar u tot aan uw vertrek op 9 september 2009 hebt verbleven. In 2009 besloot u China te verlaten omdat een smokkelaar u beloofde veel geld te kunnen verdienen in het buitenland. Voor uw reis naar Europa en uw visum leende u 100.000 RBM bij iemand die u via een vriend leerde kennen, u kende hem verder niet. Hij beloofde u dat u veel geld zou verdienen en binnen het jaar uw schulden zou kunnen afbetalen. Het lukte u ook om uw schulden af te betalen, echter waren de interesten zo hoog opgelopen, tot 500 à 600.000 RBM dat het u niet meer lukte verder te betalen. In 2014 kreeg u te horen dat de schuldeiser, na enkele keren naar uw huis te zijn gegaan om zijn geld te vragen, nu ook uw zoon heeft geslagen. Daarbovenop valt hij ook uw vrouw lastig waarop ze een scheiding heeft aangevraagd. Uw zoon liet u tijdens een telefoongesprek in 2014 weten dat als u zou terugkomen naar China u zou worden doodgeslagen. Sinds 2014 zijn er geen incidenten meer voorgevallen aangezien uw ex-vrouw verhuisd is en uw zoon zich verplaatst tussen de woning van uw zus en uw eigen woning. U verliet China op 9 september 2009 en reisde via Dubai, Vietnam, Slowakije en Duitsland naar België waar u op 13 september 2009 aankwam. U diende een verzoek in om internationale bescherming op 9 september 2021. Ter staving van dit verzoek om internationale bescherming legde uw originele paspoort voor die u hebt aangevraagd in België bij de Chinese ambassade in 2018.

B. Motivering

Na grondig analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat er in uw hoofde geen sprake is van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade omwille van financiële conflicten met uw schuldeiser omwille van schulden, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst stelt het Commissariaat-generaal vast dat uw laattijdig verzoek om internationale bescherming ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees. Uit uw verklaringen blijkt met name dat u reeds sinds 2009 in België verblijft, echter diende u pas in september 2021 een verzoek in om internationale bescherming (Zie verklaring DVZ, pt.10 en 32, dd.21.10.21). Gevraagd waarom u niet eerder bescherming vroeg, zei u dat u vroeger niet de kans had om asiel in te dienen (NPO, p.3). Dit vergoelijkt uw laattijdig verzoek echter niet. U was immers initiatiefrijk en zelfstandig genoeg om zelf werk en een woning te vinden in België (NPO, p.2 en 8). Bijgevolg kan verwacht worden dat u ook in staat was u te informeren over beschermingsprocedures in België. Dat u een 10-tal jaar wachtte na aankomst in België ondermijnt de ernst van de door u ingeroepen vrees en wijst er op dat u weinig belang hechtte aan het verkrijgen van internationale bescherming.

Verder merkt het CGVS op dat de door u aangehaalde redenen voor uw vrees, met name openstaande schulden, louter van socio-economische, interpersoonlijke en eventueel gemeenrechtelijke aard zijn en als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag, dat voorziet in internationale bescherming voor personen die hun land van herkomst zijn ontvlucht wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille van hun ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of hun behoren tot een bepaalde sociale groep. U verklaarde immers dat u in de problemen zit omdat u bewust een illegale lening bent aangegaan om meer geld te verdienen in het buitenland (NPO, p.8).

Er dient tevens te worden vastgesteld dat er evenmin zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u in China een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Er dient immers te worden opgemerkt dat uw vrees voor problemen met de schuldeiser hoe dan ook niet overtuigt. U verklaart dat u op dit moment deze lening terugbetaald hebt, maar kan de hoge interesten die de schuldeiser blijft vragen niet betalen. U vreest gedood te worden door de schuldeiser indien u zou terugkeren naar China (NPO, p.8). Echter legt u geen enkel begin van bewijs voor, het gaat slechts om een blote bewering die op geen enkele wijze gestaafd wordt met stukken (bankoverschrijvingen, leningsovereenkomst, medische attesten). U wuift uw medewerkingsplicht weg door te zeggen dat 'het zo niet werkt' (NPO, p.12). Jullie hadden wel een contract, maar de schuldeiser hield die zelf bij (NPO, p.11). U schreef ook geld over, maar u kan

onmogelijk aan bewijs geraken (NPO, p.9) en uw ex-vrouw en zoon werden wel geslagen, maar daar zijn opnieuw geen foto's of bewijzen van (NPO, p.10). Dit zijn echter geen afdoende redenen waarom u geen enkel document kan neerleggen met betrekking tot uw problemen of terugbetalingen van uw schulden. Daarbovenop is uw vrees om doodgeslagen te worden louter gebaseerd op één telefoongesprek met uw zoon in 2014 waarin hij zegt dat u beter niet terugkomt want dat hij werd geslagen, als u zou teruggaan wordt u gedood (NPO, p.8). Het CGVS merkt hierbij op dat het bevreemdend is dat uw zoon u na vijf jaar plots opbelt met die boodschap. Verder zou hij u nauwelijks één keer per jaar bellen en zouden jullie niets bespreken (NPO, p.7-8). Bovendien dateert dat telefoontje van meer dan 6 jaar geleden en heeft u geen verdere incidenten aangehaald waaruit afgeleid kan worden dat u de schuldeiser zou moeten vrezen in China (NPO, p.9). Op geen enkele moment bent u persoonlijk door de schuldeiser benaderd of geconfronteerd. Meer zelfs hebt u geen contactgegevens of kan u niet de naam geven van de schuldeiser. U zegt louter te denken dat zijn familienaam 'Lu' is (NPO, p.9-10). Dat u verder nooit beroep hebt gedaan op hulp van de overheid, advocaat of anderen in China doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid (NPO, p.11-12).

Gevraagd of u uw problemen zou kunnen vermijden door elders in China te wonen geeft u aan dat de schuldeiser u nog steeds zou doden. Dit argument is echter niet meer dan een louter vermoeden. Daarbovenop kan uw exvrouw zonder problemen in China verblijven sinds haar verhuis en kan ook uw zoon de schuldeiser ontlopen door bij uw zus te wonen, die nota bene in hetzelfde dorp woont en contact heeft met de schuldeiser aangezien ze het geld dat u haar geeft aan hen betaalt (NPO, p.10-11).

Er kan aansluitend ook niet om de vaststelling heen gegaan worden dat wanneer u wordt gevraagd waarom u überhaupt naar Europa bent gekomen u aangeeft dat u beloofd werd veel geld te kunnen verdienen, wat louter economische redenen zijn (NPO, p.4, 7, 8, 10, 11 en 13). Dat u zich nu beroept op schulden die u maakte om deze eerder economisch gemotiveerde reis te bekostigen om te rechtvaardigen waarom u niet zou kunnen terugkeren, is dan ook ruim onvoldoende. U verklaarde voorts dat u in China geen andere problemen heeft gehad (NPO, p.13). Dient te worden toegevoegd dat u volgens uw verklaringen nog contact heeft gehad met de Chinese ambassade, in verband met uw paspoort, wat er op wijst dat u evenmin een vrees koesterde voor de autoriteiten van uw land van herkomst (NPO, p.4).

Er dient tenslotte opgemerkt te worden dat uw neergelegde documenten bovenstaande appreciatie niet in de positieve zin kunnen doen ombuigen. Uw identiteitsdocumenten zeggen louter iets over uw Chinese nationaliteit, hetgeen hier niet ter discussie staat. U gaf aan eventueel nog kopieën te hebben van uw oude paspoort en van uw scheiding. Ook deze kopieën, moest u ze in de toekomst nog overhandigen, veranderen niets aan deze vaststelling (NPO, p.5 en 12).

U hebt uw relaas en uw beweerde vrees niet geloofwaardig kunnen maken. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2; a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de "richtlijnen van de UNHCR, Note on burden and Standard of Proof", van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A, 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Vooreerst zet de verzoekende partij het voordeel van de twijfel uiteen. De verzoekende partij vervolgt dat zij duidelijk een vrees heeft om vervolgd te worden. Ze geeft aan dat ze in de Volksrepubliek China nooit effectief vervolgd werd, maar vanop afstand werden haar een aantal zaken duidelijk gemaakt waardoor zij vreest om vervolgd te worden bij een terugkeer. Zij geeft aan dat zij bij haar vertrek uit China dacht dat zij haar schuld tegen een correcte intrest kon terugbetalen. Volgens haar heeft de verwerende partij nagelaten om haar relaas te toetsen aan de principes en wetsartikelen waarvan ze de schending aanvoert.

In een tweede onderdeel van haar middel gaat de verzoekende partij in op de subsidiaire bescherming. In dit verband stelt de verzoekende partij dat een lid van de Chinese maffia de doodstraf tegen haar heeft uitgesproken. De Chinese autoriteiten zijn op de hoogte van deze praktijken, doch verkiezen niet tussen te komen waardoor zij geen enkele rechtszekerheid heeft. De verzoekende partij benadrukt dat haar familieleden reeds door de mensensmokkelaar/schuldeiser bedreigd en geïntimideerd werden. Ze meent dat bij een terugkeer naar China haar een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM te wachten staat. Voorts werd er volgens haar onvoldoende rekening gehouden met haar persoonlijke omstandigheden. In deze stelt de verzoekende partij dat bij haar nog geen schizofrenie werd vastgesteld, doch benadrukt dat ze lijdt onder deze situatie en vreest voor haar mentale gezondheid dat deze door de angst en schrik zwaar onder druk zullen staan. Tot slot stelt de verzoekende partij dat *“het geweld van de Chinese maffia, waartoe mensensmokkelaars/schuldeiser behoort, is gewapend, georganiseerd, aanhoudend, intensief en daadwerkelijk steeds aan de gang. De zekerheid dat er verzoeker bij terugkeer iets overkomt staat dermate vast dat het geweld dient beschouwd te worden als intens waardoor verzoeker nood heeft aan subsidiaire bescherming. Welnu, verwerende partij heeft het geval van verzoeker geenszins bestudeerd in dit daglicht. In casu gaat het immers weldegelijk over een binnenlands constant aan de gang zijnde gewapend conflict waardoor bij terugkeer de persoon of het leven van verzoeker als burger ernstig bedreigd wordt door het willekeurige zeer erge geweld van de Chinese maffia waartegen de Chinese autoriteiten niet ingrijpen (verzoeker kan geenszins aldaar rekenen op overheidsbescherming).*

Louter door zijn aanwezigheid zal verzoeker er een reëel risico lopen.

Verzoeker toonde dus weldegelijk de link aan tussen zijn persoonlijke situatie en de algemene toestand van het geweld en de straffeloosheid van de Chinese maffia in de Volksrepubliek China zonder de autoriteiten ingrijpen en zonder verzoeker kan rekenen op overheidsbescherming.

Verwerende partij stelt simpelweg dat verzoeker geen bewijzen bij brengt ter staving van diens verhaal, wat zij reeds afwimpelt als ongeloofwaardig, en, waar ze aan toevoegt dat, als ze het al zou geloven, er een gebrek is aan ernst van de vrees.

ECHTER, verwerende partij verzuimt in feite zelf haar beweringen te onderbouwen met actuele informatie waaruit zou blijken dat het voor verzoeker wél veilig is om terug te keren naar zijn land van herkomst.”

2.2. Als bijlage voegt de verzoekende partij een kopie van de bestreden beslissing en een kopie van haar internationaal paspoort toe.

3. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 voldaan. De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de

geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. De verzoekende partij verklaarde dat ze in 2009 China verlaten heeft om in het buitenland geld te kunnen verdienen. Hiervoor leende ze 100.000 RBM bij een persoon die zij niet kende. De verzoekende partij verklaart dat ze het bedrag terugbetaald heeft, maar dat het haar niet lukte om de interesten terug te betalen. In 2014 zou deze schuldeiser enkele keren naar verzoekende partij haar woning gegaan zijn en haar zoon hebben geslagen en haar echtgenote hebben lastiggevallen waarop zij de echtscheiding aangevraagd heeft. Sinds 2014 zijn er geen incidenten meer voorgevallen daar haar ex-echtgenote verhuisd is en haar zoon zich verplaatst tussen verzoekers woning en de woning van zijn tante. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven van verzoekster verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoekster.

5.2. De verzoekende partij bewijst haar identiteit aan de hand van haar origineel Chinees paspoort dat ze in 2018 in bij de Chinese ambassade aangevraagd heeft.

5.3. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.4. De verzoekende partij dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat zij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging.

De door de verzoekende partij beschreven problemen, namelijk dat ze de Chinese maffia vreest bij een terugkeer China daar ze hen de interesten op het bedrag dat ze ontleend heeft niet terugbetaald heeft, geen verband houden met één van de voormelde criteria en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat de verzoekende partij, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, d.i. realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming. Immers er blijkt niet dat zij bij een terugkeer naar China door de staat of niet-overheidsactoren die bepaalde aspecten van de statelijke bevoegdheden uitoefent zal geëxecuteerd worden of dat haar een doodstraf opgelegd werd.

6.3.1. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Toen het zich uitsprak over de draagwijdte van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 (dat identiek is aan artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, oordeelde het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: HvJ) dat “(d)e (...) termen “foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker”, betrekking hebben op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

In hetzelfde arrest geeft het HvJ aan dat “(h)et in artikel 3 EVRM verankerde grondrecht (...) deel uit(maakt) van de algemene beginselen van gemeenschapsrecht waarvan het Hof de naleving waarborgt. Bovendien wordt bij de uitlegging van de draagwijdte van dit recht in de communautaire rechtsorde rekening gehouden met de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Het is echter artikel 15, sub b, van de richtlijn dat in wezen overeenstemt met voormeld artikel 3. Artikel 15, sub c, van de richtlijn is daarentegen een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd.” (Ibid., § 28). Uit een later arrest van het HvJ vloeit echter voort dat het toepassingsgebied van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM). Zo stelt het HvJ: “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van

de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt. De omstandigheid dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, risico loopt op verslechtering van zijn gezondheidstoestand omdat in zijn land van herkomst geen adequate behandeling voorhanden is, doch hem niet opzettelijk medische zorg wordt geweigerd, volstaat dan ook niet om hem subsidiaire bescherming te verlenen. (...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." Gelet op een en ander moet artikel 15, sub b, van richtlijn 2004/83 aldus worden uitgelegd dat de daarin omschreven ernstige schade niet ziet op een situatie waarin onmenselijke of vernederende behandelingen, zoals die welke zijn bedoeld in de in het hoofdgeding aan de orde zijnde wettelijke regeling, die een verzoeker die aan een ernstige ziekte lijdt mogelijkerwijs ondergaat in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst, het gevolg zijn van het ontbreken van adequate behandeling in dat land, zonder dat hem medische zorg opzettelijk wordt geweigerd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41; HvJ 24 april 2018, C-353/16, M.P., § 51).

Het HvJ hecht belang aan het feit dat de ernstige schade bedoeld in artikel 15, sub b) van de richtlijn 2011/95/EU "moet voortvloeien uit de gedragingen van derden" of nog dat "de betrokkene in zijn land van herkomst aan die behandelingen wordt onderworpen" door toedoen van de actoren bedoeld in artikel 6 van de richtlijn 2011/95/EU (omgezet in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet) (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, § 33 en § 35).

De ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft bijgevolg betrekking op "situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld". De uitlegging van dit begrip vereist dus dat het risico waaraan de asielzoeker in zijn land wordt blootgesteld, specifiek van aard is. Tevens dient het risico betrekking te hebben "op een bepaald soort schade" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 32).

6.3.2. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat er geen zwaarwegende gronden voorliggen om aan te nemen dat de verzoekende partij bij een terugkeer naar China een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade het voorgehouden relaasongeloofwaardig is. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat:

- de verzoekende partij geen enkel begin van bewijs bijbrengt dat ze nog hoge intresten dient af te betalen, het gaat slechts om een blote bewering die op geen enkele wijze gestaafd wordt met stukken (bankoverschrijvingen, leningsovereenkomst, medische attesten). Terwijl de verzoekende partij zelf aangeeft ook geld te hebben overgeschreven (NPO, p.9).
- de verzoekende partij aanhaalt dat haar ex-echtgenote en zoon werden geslagen, maar daar zijn opnieuw geen foto's of bewijzen van (NPO, p.10).
- de verzoekende partij geeft geen afdoende redenen waarom ze geen documenten kan bijbrengen in verband met haar relaas.
- haar vrees om doodgeslagen te worden louter gebaseerd op één telefoongesprek met haar zoon in 2014 waarin hij zegt dat de verzoekende partij beter niet terugkomt want dat hij werd geslagen, als de verzoekende partij zou teruggaan wordt zij gedood (NPO, p.8).
- het telefoontje dateert van meer dan 6 jaar geleden en de verzoekende partij heeft geen andere incidenten aangehaald waaruit afgeleid kan worden dat zij de schuldeiser zou moeten vrezen in China (NPO, p.9).
- de verzoekende partij werd op geen enkele moment persoonlijk door de schuldeiser benaderd of geconfronteerd.
- de verzoekende partij noch contactgegevens noch de naam van de schuldeiser kan geven. De verzoekende partij zegt louter te denken dat zijn familienaam 'Lu' is (NPO, p.9-10).
- de verzoekende partij nooit beroep heeft gedaan op hulp van de overheid, advocaat of anderen in China doet verder afbreuk aan haar geloofwaardigheid (NPO, p.11-12).
- "Gevraagd of u uw problemen zou kunnen vermijden door elders in China te wonen geeft u aan dat de schuldeiser u nog steeds zou doden. Dit argument is echter niet meer dan een louter vermoeden. Daarbovenop kan uw exvrouw zonder problemen in China verblijven sinds haar verhuis en kan ook uw zoon de schuldeiser ontlopen door bij uw zus te wonen, die nota bene in hetzelfde dorp woont en contact heeft met de schuldeiser aangezien ze het geld dat u haar geeft aan hen betaalt (NPO, p.10-11)."
- "Er kan aansluitend ook niet om de vaststelling heen gegaan worden dat wanneer u wordt gevraagd waarom u überhaupt naar Europa bent gekomen u aangeeft dat u beloofd werd veel geld te kunnen

verdienen, wat louter economische redenen zijn (NPO, p.4, 7, 8, 10, 11 en 13). Dat u zich nu beroept op schulden die u maakte om deze eerder economisch gemotiveerde reis te bekostigen om te rechtvaardigen waarom u niet zou kunnen terugkeren, is dan ook ruim onvoldoende. U verklaarde voorts dat u in China geen andere problemen heeft gehad (NPO, p.13). Dient te worden toegevoegd dat u volgens uw verklaringen nog contact heeft gehad met de Chinese ambassade, in verband met uw paspoort, wat er op wijst dat u evenmin een vrees koesterde voor de autoriteiten van uw land van herkomst (NPO, p.4)."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het betreffen pertinente en draagkrachtige motieven die hun grondslag in de bestreden beslissing vinden. Door louter de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren en eerder afgelegde verklaringen te herhalen of voor één bepaalde versie van de feiten te kiezen, brengt de verzoekende partij geen concrete elementen noch dwingende argumenten aan ter weerlegging of ontkrachting van de desbetreffende bevindingen. In het voorliggend verzoekschrift onderneemt verzoekster geen ernstige poging om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van de vluchtmotieven, te verklaren of te weerleggen. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft.

Haar voorgehouden vrees wordt inderdaad verder ondermijnd doordat de verzoekende partij reeds in 2009 in België aangekomen is, en de voorgehouden bedreigingen door de Chinese maffia zes jaar geleden gebeurd zijn, en aldus heeft de verzoekende partij zeer lang gewacht vooraleer een verzoek om internationale bescherming in te dienen, zoals blijkt uit de bestreden beslissing. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert niet naar zijn land te kunnen terugkeren vanwege een gegronde vrees voor vervolging of voor een reëel risico op ernstige schade en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk wanneer de dreiging zich voordoet of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat de verzoekende partij naliet dit te doen en gedurende ruim zes jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in haar hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor haar algehele geloofwaardigheid.

6.3.3. De Raad wijst er verder nog op dat louter sociaaleconomische overwegingen als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en geen recht geven op internationale bescherming. Zulke sociaaleconomische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van de verzoekende partij zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in haar hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door de verzoekende partij concreet aangetoond.

6.3.4. Alles samen genomen, acht de Raad het geheel van de voorgaande bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er bij terugkeer naar Brazilië in haren hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan niet in aanmerking worden genomen.

6.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Volksrepubliek China actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van de verzoekende partij geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord in de aanwezigheid van een tolk Mandarijns. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor

het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

8. In de mate dat de verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. X). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd (RvS 28 januari 2008, nr. X). De verzoekende partij laat na uiteen te zetten op welke wijze ze het vertrouwensbeginsel geschonden acht.

10. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan de verzoekende partij niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

11. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS